

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobce: **Ing. M. O.**
bytem

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 11. 2017, č. j. 540 921 4272/315-PB

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

- 1. Žalobce svou žalobou napadal rozhodnutí žalované označené v záhlaví tohoto rozsudku, kdy žalovaná tímto rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila

rozhodnutí ČSSZ č. j. R-6.4.2017-428/540 921 4272 ze dne 6. 4. 2017 a toto rozhodnutí potvrdila.

2. Z uvedeného rozhodnutí soud mimo jiné zjistil, že ČSSZ rozhodnutím ze dne 6. 4. 2017 podle ust. § 31 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), a s přihlédnutím k čl. 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. 4. 2004 přiznala účastníku řízení ode dne 28. 11. 2016 český (poměrný neboli dílčí) starobní důchod (rozumí se, že nárok na důchod byl získán na základě dob pojištění získaných na území dnešní České republiky a také se přihlíží k dobám pojištění získaným na území Slovenska). Starobní důchod byl přiznán v celkové výši 798 Kč.
3. V námitkách doručených ČSSZ ze dne 3. 5. 2017 účastník řízení nesouhlasí se způsobem výpočtu jeho starobního důchodu, zejména se stanovením výše důchodu. Současně žádá o zhodnocení doby evidence na úřadu práce v roce 2016 jako české doby pojištění. Žádá o provedení nového přepočtu výše starobního důchodu.
4. Žalobce v žalobě uvedl, že žaloba směřuje proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 16. 11. 2017 a je napadáno i rozhodnutí prvostupňové – ČSSZ ze dne 6. 4. 2017. Domáhá se uznání české doby pojištění po dobu jeho evidence na Úřadu práce v Písku v ČR v době od 1. 1. 2016 do 27. 11. 2016 jako náhradní doby pojištění ve smyslu „zákona o důchodovém pojištění“ a následně nového přepočtu důchodu ve smyslu platné legislativy.
5. Domáhá se tedy výroku rozhodnutí soudu, aby doba pojištění po dobu jeho evidence na ÚP v Písku v době od 1. 1. 2016 do 27. 11. 2016 byla považována všemi českými úřady a institucemi za dobu, za kterou měl žalobce zdravotní pojištění v ČR.
6. Zároveň se domáhá přešetření, zda české instituce při přerušení plateb odvodů za zdravotní pojištění od 1. 1. 2016 postupovaly v jeho případě ve smyslu platné právní úpravy, a zda postupovaly stejně jako v případě žalobce v obdobných případech i s občany České republiky, tj. zda i českým občanům vůbec někdy přestaly platit odvody po dobu evidence na úřadu práce, tak jako žalobci, jako cizinci ze Slovenska. Žádá o posouzení rovnosti před zákonem.
7. Po dobu pobytu na Úřadu práce v ČR od 1. 6. 2013 do 27. 11. 2016, žalobce nikdy neměl přechodný pobyt v ČR. Býval vždy v podnájmech a u zetě a dcery v na adrese I v současnosti pobývá pravidelně u dcery každý měsíc, vypomáhá jí s dětmi.
8. Z důvodů žalobci neznámých český stát přestal plnit vůči žalobci povinnosti odvodů za jeho osobu od 1. 1. 2016 a v tomto směru se domáhal nápravy.

9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná uvedla, že podle zákona č. 470/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, se v části třetí, bodu 18 uvádí:
10. *V § 12 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou „Podmínkou pro to, aby se doba účasti osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. n) až p) a r) až u) hodnotila po 31. prosinci 2011 jako náhradní doba pojištění, je, že pojištěnec po dobu trvání této účasti byl v České republice účasten důchodového pojištění z jiného důvodu, nemocenského pojištění nebo zdravotního pojištění anebo, bydlel-li v České republice, jako poživatel důchodu nebo rodinný příslušník odvozoval své nároky ze zdravotního pojištění v jiném členském státě Evropské unie; za účast na zdravotním pojištění v České republice se však pro tyto účely nepovažuje taková účast na tomto zdravotním pojištění, která je pouze odvozeným nárokem rodinného příslušníka z účasti jiné osoby na tomto pojištění“.*
11. Vzhledem k výše uvedené zákonné podmínce není v kompetenci žalované, aby sama posoudila, zda, a od kdy jsou jednotliví účastníci účastni důchodového pojištění. V tomto směru je proto žalovaná zcela odkázána na informace poskytnuté jí Kanceláří zdravotního pojištění.
12. Ze zákona je v České republice povinně zdravotně pojištěna každá osoba, která má na území ČR trvalý pobyt, tzn. i cizinec, pokud ovšem podle evropských nařízení nepodléhá právním předpisům jiného státu EU/EHP/Švýcarska. Zdravotní pojištění vzniká těmto osobám získáním trvalého pobytu na území ČR a zaniká úmrtím pojištěnce nebo jeho prohlášením za mrtvého nebo ukončením trvalého pobytu na území ČR.
13. Sám žalobce ve svých žalobních námitkách nikterak nezpochybňuje tu skutečnost, že trvalým pobytem na území České republiky nikdy nebyl. Nemohla mu tedy vzniknout ani povinnost účasti na zdravotním pojištění. Paradoxně se tato situace negativně projevila i na jeho účasti na důchodovém pojištění, které tak de facto rovněž nevzniklo. Žalovaná vycházela ze sdělení Kanceláře zdravotního pojištění, styčné místo ČR pro oblast zdravotní péče, která na dotaz, týkající se přesetření zdravotního pojištění žalobce a zaslání příslušného potvrzení dne 5. 1. 2017 uvedla, že žalobce je „osoba ze země EU pojištěná v ČR na základě Nařízení, platnost od 1. 6. 2013 do 31. 12. 2015“.
14. Na základě tohoto zjištění pak žalovaná nemohla dobu od 1. 1. 2016 dále posuzovat podle zdp. Má-li žalobce v tomto směru námitky, pak žalované nezbývá, než jej odkázat na Kancelář zdravotního pojištění s žádostí o vysvětlení, z jakého důvodu jím požadovaná doba potvrzena nebyla, neboť takovéto posouzení není v kompetenci žalované.

15. Za takto zjištěného skutkového stavu, kdy Kancelář zdravotního pojištění potvrdila žalobci dobu pojištění v České republice pouze od 1. 6. 2013 do 31. 12. 2015, nezbyvá žalované než trvat na svém rozhodnutí ze dne 16. 11. 2017 a navrhovala proto zamítnutí žaloby žalobce.
16. Pokud jde o rozhodnutí žalované (prvostupňové) z 6. 4. 2017, č. j. R-6.4-428/540 921 4272, jedná se o rozhodnutí, kterým žalovaná přiznala žalobci podle § 31 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále „zdp“), a s přihlédnutím k čl. 6 a 52 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 od 28. 11. 2016 starobní důchod, který činí k uvedenému datu 798 Kč měsíčně.
17. V odůvodnění rozhodnutí pak byl zdůvodněn postup a rozhodné skutečnosti pro stanovení celkové výše českého starobního důchodu žalobci.
18. S tímto rozhodnutím žalobce nesouhlasil, v zákonné lhůtě proti němu podal námitky. Namítal, že nebyla v rozhodnutí zohledněna doba pojištění na Úřadu práce v roce 2016, když potvrzení o evidenci na Úřadu práce v Písku do 27. 11. 2016 bylo doloženo při žádosti o starobní důchod. Žádal proto o přešetření výpočtu OVZ a vypočtené srážky důchodu, žádal o detailní rozpis výpočtu OVZ.
19. Ve spise je pak založený osobní list důchodového pojištění, když přehled dob pojištění končí obdobím od 1. 2. 2015 do 31. 12. 2015, kdy žalobce je veden jako uchazeč o zaměstnání – ndp.
20. Dále se ve spise nachází „dotaz“ žalované na Kancelář zdravotního pojištění, styčné místo ČR pro oblast zdravotní péče, Nam.W.Churchilla 1800/2, Praha 3, kdy ČSSZ se na uvedený úřad obrátila v důchodové záležitosti žalobce (uvedeno jméno, rodné číslo a bydliště a sděleno, že aby ČSSZ mohla správně posoudit nárok žalobce na zápočet náhradní doby pojištění, kterou získal na území ČR od 1. 2. 2015 dosud pro důchodové účely, je třeba zjistit, zda byl jmenovaný v uvedeném období účasten zdravotního pojištění v České republice. Vzhledem k této skutečnosti žalovaná žádala o přešetření zdravotního pojištění jmenovaného a zaslání příslušného potvrzení).
21. Na tento dotaz Kancelář zdravotního pojištění odpověděla, že v případě žalobce je jedná o osobu ze země EU, pojištěné v ČR na základě Nařízení, platnost od 1. 6. 2013 do 31. 12. 2015.
22. Soud pak zjistil, že s ohledem na tuto skutečnost, byl pak stanoven výpočet starobního důchodu žalobce, kdy k evidenci na Úřadu práce v ČR v období od 1. 1. 2016 do 26. 11. 2016 nebylo přihlédnuto.
23. S výpočtem výše starobního důchodu, zejména s ohledem na tu skutečnost, že nebylo přihlédnuto k době evidencí na Úřadu práce v ČR od 1. 1. 2016 do 27. 11. 2016, žalobce podal žalobu, kdy trval na tom, že uvedené období mu mělo být

započítáno do náhradní doby pojištění na území ČR a toto by sehrálo by pak roli při výpočtu výše starobního důchodu žalobce.

24. Podle čl. 18 zákona č. 470/2011 Sb. změna zákona o nemocenském pojištění a změna některých dalších zákonů, v § 12 odst. 1 se věta druhá nahrazuje větou:

25. „Podmínkou pro to, aby se doba účasti osob uvedených v § 5 odst. 1 písm. n) až p) a r) až u) hodnotila po 31. prosinci 2011 jako náhradní doba pojištění je, že pojištěnec po dobu trvání této účasti byl v České republice účasten důchodového pojištění z jiného důvodu, nemocenského pojištění nebo zdravotního pojištění anebo, bydlel-li v České republice jako poživatel důchodu nebo rodinný příslušník odvozoval své nároky ze zdravotního pojištění v jiném členském státě Evropské unie; za účast na zdravotním pojištění v České republice se však pro tyto účely nepovažuje taková účast na tomto zdravotním pojištění, která je pouze odvozeným nárokem rodinného příslušníka s účastí jiné osoby na tomto pojištění“.

26. Podle § 12 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění náhradní dobou pojištění je po 31. prosinci 1995 doba účasti na pojištění osob uvedených v § 5 odst. 2; podmínkou pro to, aby se jako tato doba účasti na pojištění hodnotila jako náhradní doba pojištění, je, s výjimkou doby účasti na pojištění podle § 5 odst. 2 písm. g), že byla získána na území České republiky, a že doba pojištění trvala aspoň 1 rok. Podmínkou pro to, aby se doba účasti osob uvedených v § 5 odst. 2 hodnotila po 31. prosinci 2011 jako náhradní doba pojištění, je, že pojištěnec po dobu trvání této účasti byl v České republice účasten důchodového pojištění z jiného důvodu, nemocenského pojištění nebo zdravotního pojištění anebo, bydlel-li v České republice jako poživatel důchodu nebo rodinný příslušník odvozoval své nároky ze zdravotního pojištění v jiném členském státě Evropské unie; za účast na zdravotním pojištění v České republice se však pro tyto účely nepovažuje taková účast na tomto zdravotním pojištění, která je pouze odvozeným nárokem rodinného příslušníka s účastí jiné osoby na tomto pojištění.

27. Dle § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastny dále osoby vedené v evidenci Úřadu práce České republiky – krajské pobočky, popř. pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka úřadu práce“) jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, a v rozsahu nejvýše 3 let též po dobu, po kterou jim tato podpora bude v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba 3 let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod, doba po kterou podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáležela před dosažením věku 55 let, se do ní započítává v rozsahu nejvýše 1 roku, a nezapočítává se do ní jiná náhradní doba pojištění nebo doba pojištění, která se kryje s dobou, po kterou je osoba vedena v evidenci uchazečů o zaměstnání; za dobu, po kterou náleží podpora v nezaměstnanosti, se přitom považuje též doba, po kterou se podpora v nezaměstnanosti neposkytuje z důvodu, že osobě vedené v evidenci uchazečů o zaměstnání přísluší odstupné, odbytné nebo odchodné.

28. Posouzení věci krajským soudem.

29. Žaloba není důvodná.

30. Krajský soud po posouzení věci, po zhodnocení podkladů uvedených v dávkovém spise věc posoudil následovně.
31. Pokud jde o dobu evidence žalobce na Úřadu práce v ČR, v období od 1. 1. 2016 do 27. 11. 2016, náhradní doba pojištění by byla podle českých právních předpisů posuzována podle § 12 odst. 1 zákona č. 155/1999 Sb., kdy do tohoto zákonného ustanovení se pro dobu po 31. prosinci 2011 promítlo ustanovení bodu 18 zákona č. 470/2011 Sb. – změna zákona o nemocenském pojištění a změna některých dalších zákonů, kdy byla nahrazena v § 12 odst. 1 věta druhá větou, kterou soud v odůvodnění rozsudku citoval.
32. V případě žalobce žalovaná nemohla započítat jako náhradní dobu pojištění dobu od 1. 1. 2016 do 27. 11. 2016 při výpočtu výše jeho starobního důchodu, a to právě s ohledem na znění § 12 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., a to pro to, že neměl trvalý pobyt na území České republiky, což ani nezpochybňoval, nebyl účasten důchodového pojištění z jiného důvodu, nemocenského pojištění nebo zdravotního pojištění, což bylo zjištěno z podkladu založeného v dávkovém spise žalobce, vedený ČSSZ, který soud již citoval.
33. Protože žalobce nesplnil žádnou z podmínek uvedených v § 12 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění v platném znění, nemohla mu být doba od 1. 1. 2016 do 27. 11. 2016 započtena ČSSZ jako náhradní doba pojištění.
34. Žalovaná tedy postupovala správně, zjistila náležitě skutkový stav věci, proto soud žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
35. Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, a pokud jde o žalovanou, náhrada nákladů řízení jí nenáleží ze zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 19. září 2018

JUDr. Jana Kubenová v. r.
samosoudkyně